

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719204851
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5719204851.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Z. N. Z., H.. XX.X.XXXX, C. E. XXX/X, XXX XX, K., právne zastúpenej STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Dolný Val 574/7, 010 01, Žilina, IČO: 47 246 863, v konaní o zaplatenie 3.225,32 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 2.736,07 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.736,07 € od 21.10.2019 do zaplatenia, sa v celom rozsahu zamietá.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

III. Žalovanej proti žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.11.2019 sa pôvodný žalobca N. Ú. C., B..K., K. K. N. C., P.: XX XXX XXX, sa proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3.225,32 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.10.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že ako veriteľ 11.2.2014 uzavrel so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty N., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úverový limit s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.500 € a bola žalobcovi povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50 €. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok banka po skončení príslušného mesiaca vystavovala a odosielala žalovanej informáciu z informačného systému banky, inak výpis z bankovej knihy, pričom žalovaná ako klient banky automaticky potvrdzovala informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručila banke písomnú reklamáciu. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a neplatila štandardné mesačné splátky. Pred odstúpením svojej pohľadávky na vymáhanie preto banka vystavila ku 8.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2019, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihľadnutím na vykonané úhrady, pričom celková pohľadávka žalovanej z tohto titulu predstavovala sumu 3.225,32 €. Keďže žalovaná nespĺnila svoju povinnosť uhradiť svoj záväzok v lehote splatnosti, ktorú jej banka určila vo výpise z bankovej knihy, ktorý bol vyhotovený ku

dňa 30.9.2019, čiže dlh nezaplatila do 20.10.2019, vznikol dňom 21.10.2019 žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

3. K svojej žalobe žalobca pripojil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro podpísanú žalovanou 5.2.2014, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet a výpis z účtu kreditnej karty za obdobie od 26.2.2014 do 30.9.2019.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca zmenil právneho zástupcu a tento novozvolený právny zástupca, ktorý sa stal súčasne právnym zástupcom obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku podaním zo dňa 31.12.2019 navrhol súdu pripustiť zmenu v osobách strán na strane žalobcu podľa ust. § 80 ods. 1 C.s.p.. V tomto podaní totiž uviedol, že pohľadávka banky uplatnená žalobou bola na základe zmluvy uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou uvedenou v záhlaví tohto rozsudku, teda obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 831 154, postúpená bankou na túto obchodnú spoločnosť a žalovanej bola táto skutočnosť oznámená pôvodným veriteľom a žalobcom listom zo dňa 19.12.2019. K tomuto podaniu bola pripojená rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a jej prílohy a oznámenie pôvodného postupcu (teda banky) žalovanej, čiže dlžníkovi, o postúpení pohľadávky. Rovnako bol pripojený poštový podací hárok svedčiaci o odoslaní tohto listu žalovanej.

5. Súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu uznesením sp. zn. 10Csp/116/2019 zo dňa 24.1.2020.

6. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prvýkrát podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 2.3.2020, ktorým navrhla žalobu zamietnuť a žiadala priznať náhradu trov konania. V tomto podaní žalovaná uviedla, že žalobu považuje za nedôvodnú. Podľa jej názoru je nutné skúmať platnosť postúpenia pohľadávky vzhľadom na znenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko je nutné skúmať, či banka dôvodne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, pokiaľ úverový vzťah predtým nezanikol výpoveďou, alebo odstúpením od zmluvy a ak tak neurobila, nebola pohľadávka, ktorú banku postupovala na nebankový subjekt nového žalobcu, splatná. Ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Predmetom postúpenia banky na nebankovú spoločnosť môžu byť teda len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj druhá podmienka písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca však ničím nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky potom, čo mala byť žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splácaním jednotlivých splátok v omeškaní. Preto podľa názoru žalovanej nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt. Navyše žalovaná namietala, že v tomto prípade nedošlo ani k platnému uzatvoreniu úverového vzťahu. Predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou mal vzniknúť na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, ktorú žalovaná podpísala 5.2.2014, kde okrem svojich osobných údajov v časti V. bol drobným písmom uvedený deň splatnosti splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci a priemerná RPMN pre kreditné karty na Slovensku 25,09 %. Druhá strana žiadosti je takmer nečitateľná a formálne nedostupná. Až následne 11.2.2014 mala byť uzatvorená medzi stranami zmluva o aktivácii pôžičkovej karty Quatro, v ktorej právnym predchodcom žalobcu v časti III. bol doplnený predschválený úverový rámec 1.500 €, štandardná mesačná splátka 50 €, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 22,80 % ročne. Ak na základe takýchto úkonov žalovaná začala používať kartu a čerpať prostriedky poskytované bankou, nemožno uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úverovom rámci ako tvrdí žalobca. Ona totiž v čase podpisovania žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro 5.2.2014 nebola oboznámená s výškou úverového rámca, s výškou štandardnej mesačnej splátky, ani s výškou úrovej sadzby. Vzhľadom k tomu, že k uzatvoreniu zmluvy vôbec nedošlo, žalobcovi patrí len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, resp. zmluvy, ktorá nevznikla. Z výpisu z kreditnej platobnej karty vyplýva, že jej bola právnym predchodcom poskytnutá suma 2.630 €, z ktorej sumy žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, vrátila sumu 2.491,07 €. Z uvedeného vyplýva, že potom by jej mohol titulom bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalobcovi vzniknúť len záväzok v rozsahu 138,93 €, avšak ona z opatrnosti vznáša aj námietku premlčania. Plnenia veriteľa boli poskytované priebežné, pričom ona naposledy čerpala prostriedky 25.4.2016, čo vyplýva z výpisu pôžičkovej karty Quatro. Žalobcovi preto začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba najneskôr týmto dňom a predtým čerpaných úverových prostriedkov aj skôr a pretože veriteľ musel vedieť, že nedochádza k platnému uzavretiu zmluvy vzhľadom na okolnosti uzatvárania zmluvného vzťahu, začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba od momentu, keď bezdôvodné obohatenie

vzniklo, nepochybne najneskôr dňom 26.4.2016 a potom objektívna premlčacia doba uplynula najneskôr dňom 26.4.2019. Ak žalobca podal žalobu 27.11.2019, urobil tak po uplynutí premlčacej doby.

7. Nový žalobca reagoval podaním na súd došlým 6.5.2020, ktoré bolo aj čiastočným späťvzatím žalobného návrhu, v zmysle ktorého podania žalobca nakoniec žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu sumu len 2.736,07 € spolu s 5 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 21.10.2019 do zaplataenia a vo zvyšku uplatneného nároku v rozsahu sumy 489,25 € žalobca žiadal poplatky a sankčný úrok spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, žiadal žalobca, aby súd konanie zastavil.

8. Vzhľadom na túto skutočnosť súd vo výrokovej časti rozsudku o tomto nároku, ktorý tvoril zvyšok uplatnenej pohľadávky, konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p.

9. V tomto podaní žalobca poukázal na skutočnosť, že platné postúpenie pohľadávky preukázal už relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom žalovanej. Súčasne ale predložil aj výzvu jeho právneho predchodcu banky zo dňa 2.11.2016, ktorá sa vrátila právnenmu predchodcovi žalobcu s poznámkou, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Predloženou výzvou doručovanou žalovanej na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná napriek výzve, ktorá sa dostala aj do jej poznávacej sféry, bola potom v omeškani o viac ako 90 kalendárnych dní. Preto k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom daného sporu, došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Žalovaná 5.2.2014 vyplnila žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro v spolupráci s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a prijatím a schválením tejto žiadosti došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty N., B..K. zo strany banky, keď bola táto žiadosť schválená 11.2.2014. Zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou preto vznikol riadne a platne. V tejto súvislosti poukázal jednak na bod 2. všeobecných obchodných podmienok doložených do spisu, ale aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2018 sp. zn. 11Co/31/2018.

10. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou vznikla zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý žalovaná čerpala na základe vybranej kreditnej karty. Akým spôsobom žalovaná úver čerpala a plnila, vyplýva potom z výpisu z kartového účtu. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec v sume 1.500 € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne pri štandardnej splátke vo výške 50 € mesačne. Právny zástupca žalujúcej strany uviedol, že podľa čl. V. bod 35 písm. a) obchodných podmienok pôvodného veriteľa pôvodný veriteľ listom z 7.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúce v opakovanom neplnení povinných splátok v stanovenej výške. Žalobcovi sa predmetná zásielka vrátila dňa 23.12.2016 ako neprevzatá v odbernej lehote, teda začiatok premlčacej doby môžeme najskôr počítať odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve, to znamená od 3.1.2017. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol na súd podaný 27.11.2019, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu v čase podania návrhu premlčaný nebol. Žalovanej bol poskytnutý revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa, úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa použije na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne sa veriteľom dopĺňa. Žalobca poukázal na skutočnosť, že s uvedenou skutočnosťou počíta aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z.. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet, v ktorých sa nachádza indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona. Žalobca uviedol, že žalovaná začala čerpať úverový rámec od 26.2.2014 a posledné čerpanie uskutočnila 25.4.2016 s tým, že celkovo čerpala sumu 2.630 €. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavovalo sumu 2.491,07 €, čo nakoniec vyplýva z výpisu z úverového účtu. Žalobcom uplatnená suma pozostávala z istiny vo výške 1.374,28 €, poplatkoch v sume 194,54 €, štandardného úroku 1.361,79 € a sankčného úroku v sume 294,71 €.

11. Žalobca pripojil kópiu nedoručenej zásielky, vrátenej predchodcovi žalobcu s výzvou na zaplataenie dlžnej pohľadávky, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, cenník, oznámenie o postúpení pohľadávky z 19.12.2019, poštový podací hárok preukazujúci odoslanie tejto zásielky, ďalej predžalobnú upomienku z 2.11.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 7.12.2016.

12. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 18.6.2020, ktoré súd vykonal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, riadne ospravedlneného, poukázal na predchádzajúce vyjadrenia k žalobe. Namietal však, či obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mala oprávnenie písať list to dňa 7.12.2016, keď žalovaná bola v zmluvnom vzťahu s N., B..K... Pokiaľ by však ale súd dospel k presvedčeniu, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a tak je nárok žalobcu premlčaný, pretože úver bol zosplatnený pre omeškanie so splátkou zročnou k septembru 2019 a v zmysle ust. § 103 Obč. zákonníka v takom prípade premlčacia lehota začala plynúť odo dňa splatnosti septembrovej splátky a ak žaloba bola podaná 27.11.2019, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z tohto dôvodu žiadala žalovaná strana žalobu zamietnuť.

13. Súd na pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil, že žalobe nemožno vyhovieť a to z týchto dôvodov:

14. Zo žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro (č.l. 8) súd zistil, že túto na predtlačenom formulári podpísala žalovaná dňa 5.2.2014. Kým článok I. tejto žiadosti obsahuje osobné údaje o klientovi, teda generálie žalovanej a článok II. údaje o jej zamestnaní, článok III. upravuje podmienky požadovaného úveru tak, že žalovaná žiadala o predschválený úverový rámec vo výške 1.500 € pri štandardnej mesačnej splátke 50 € a štandardnej úrokovej sadzbe 1,9 % mesačne, čiže 22,80 % ročne. Skutočnosť, že by tieto údaje neboli vyplnené ku dňu spísania žiadosti so žalovanou (5.2.2014), preukázaná nebola. Článok IV. obsahoval údaje k používaniu kreditnej platobnej karte a to meno majiteľa kary, bežný účet žalovanej v banke. Článok IV. obsahoval vyhlásenie klienta, z ktorého vyplýval súhlas s viacerými podmienkami banky, najmä so spracovaním osobných údajov, avšak najmä obsahoval indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov s tým však, že údaje, ktoré boli obsiahnuté v tomto indikatívnom výpočte, nesúhlasili s podmienkami úveru tak, ako boli vyplnené v žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty, nakoľko vychádzali síce zo skutočnosti, že RPMN by mala vychádzať z výšky úveru 1.500 €, avšak jej výpočet vychádzal zo splátky 125 € mesačne, teda takýto výpočet RPMN ako príkladný výpočet RPMN nebol použiteľný pre podmienky, ktoré si dojednávala žalovaná ku dňu 5.2.2014, keď žiadosť podpisovala. Následne je potom zrejmé, že za N. bolo tlačivo žiadosti podpísané 11.2.2014, pričom zo záhlavia zmluvy je zrejmé, že veriteľom je N. Ú. C., B..K., ktorá koná prostredníctvom Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku.

15. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet, vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., pričom z článku I., ktorý vymedzoval jednotlivé pojmy používané v zmluvnom vzťahu, vyplývalo, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., je subjekt, ktorý bol poverený správou kariet. Z úvodu týchto všeobecných obchodných podmienok vyplývalo, že správca je oprávnený vykonať všetky úkony voči držiteľom kariet v mene banky, na ktoré je banka oprávnená, alebo povinná v zmysle týchto obchodných podmienok. Výkon týchto oprávnení správcom v žiadnom prípade neobmedzuje, ani nevylučuje ich výkon a uplatnenie bankou. Konanie správcu v súlade s týmito obchodnými podmienkami sa považuje za konanie banky. Práve z tejto skutočnosti potom vyplývalo oprávnenie obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. uskutočňovať niektoré úkony aj vo vzťahu k žalovanej, ktoré na pojednávaní právny zástupca žalovanej spochybnil a keďže spochybnil oprávnenosť obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ich vykonať. S takýmto názorom sa však súd vzhľadom na vyššie citované časti obchodných podmienok nestotožnil. Právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť poskytnutého úveru vyplývalo potom z článku V. bodu 35 všeobecných obchodných podmienok veriteľa, z ktorého vyplývalo, že ak klient nezrealizuje úhradu povinnej splátky, správca ho vyzve na jej vyrovnanie. Ak klient napriek výzve nezplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden, alebo viacero z nasledovných prostriedkov tam uvedených, okrem iného vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný.

16. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro potom súd zistil, že žalovaná úverový rámec vyčerpala prvýkrát 26.2.2014, následne ho viacmenej nepravidelne splácala až do 15.6.2017, keď urobila poslednú platbu povinnej splátky, pričom úver poslednýkrát čerpala 25.4.2016 výberom z bankomatu prostredníctvom kreditnej karty. Odtedy k pohľadávke veriteľa boli pripisované len štandardné úroky, sankčné úroky, náklady vymáhania a pod.. Súd takto zistil, že žalovaná celkovo veriteľovi zaplatila 2.491,07 € a čerpala celkovo sumu 2.630 €. Rozdiel v neprospech žalovanej potom predstavuje sumu 138,93 €.

17. Vzhľadom na nepravidelné splácanie úveru predžalobnou upomienkou zo dňa 2.11.2016 (č.l. 114) vyzval veriteľ prostredníctvom správcu žalovanú na zaplatenie nedoplatku na kreditnej karte vo výške 150 €, ktorý žiadal bezodkladne uhradiť na kartový účet tam uvedený do 9.11.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Podľa predloženej vrátenej doporučenej zásielky táto výzva sa vrátila veriteľovi ako žalovanou neprevzatá v odbernej lehote (napriek tomu, že bola zasielaná na adresu, ktorú žalovaná uviedla ako svoju korešpondenčnú adresu), dňa 16.11.2016. Následne veriteľ prostredníctvom správcu listom zo dňa 7.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, keďže žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila. Veriteľ takto žiadal zaplatiť naraz sumu 1.792,71 € na účet vo výzve uvedený. Úver bol zosplatený k 7.12.2016. Žalovanej bola daná možnosť uzatvoriť dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorú však žalovaná neakceptovala a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti sa dostalo do poznávacej sféry žalovanej najneskôr 22.12.2016, pretože doporučená zásielka neprevzatá žalovanou v odbernej lehote sa veriteľovi vrátila 23.12.2016.

18. Podľa presvedčenia súdu pôvodný veriteľ úver zosplatil platne v súlade s dohodou v zmluve a v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka.

19. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Súd sa však nestotožnil s výškou dlhu žalovanej, pretože poskytnutý úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

21. Ku dňu uzavretia úverovej zmluvy Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov ... upravoval náležitosti úverovej zmluvy v ust. § 9, pričom jednou zo základných náležitostí zmluvy bola ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov, platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedenú sa všetky predpoklady použité pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona.

22. Je zrejmé, že žalovanej bol poskytovaný revolvingový úver, avšak súd je toho presvedčenia, že pokiaľ na formulári zmluvy dokázal veriteľ poskytnúť indikatívny výpočet RPMN, vychádzajúci však z iných údajov, než boli dohodnuté zmluvnými stranami, bol súd toho názoru, že tak mohol urobiť a poskytnúť žalovanej pri vstupe do zmluvného vzťahu s veriteľom informáciu o tom, s akými nákladmi si úverové prostriedky od veriteľa „kupuje“. Súd sa tak nestotožnil s názorom veriteľa, že pri poskytnutí revolvingového úveru, ktorý čerpá podľa vôle dlžníka a ktorý je neprestajne dopĺňaný veriteľom, nie je možné stanoviť RPMN. Podľa presvedčenia súdu banke nič nebránilo v prípade stanoveného úverového rámca vo výške 1.500 €, schválenej štandardnej mesačnej splátke vo výške 50 € a uvádzaných úrokoch, urobiť výpočet RPMN pri pravidelnom splácaní poskytnutého úverového rámca tam uvedenými splátkami a pri dohodnutej úrokovej sadzbe.

23. Nedostatok RPMN preto podľa presvedčenia súdu spôsoboval, že poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. Z toho vyplýva, že žalovaná by žalobcovi mala vrátiť len rozdiel medzi tým, čo skutočne čerpala a tým, čo na úhradu svojho dlhu zaplatila, teda rozdiel medzi sumou 2.491,07 € a sumou 2.630 €, čo predstavuje spolu sumu 138,93 €. Ani túto sumu však súd žalobcovi nemohol priznať a to vzhľadom na skutočnosť, že nárok žalobcu bol podľa presvedčenia súdu premlčaný.

24. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 100 ods. 2 Obč. zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

26. Podľa § 100 ods. 3 Obč. zákonníka nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách, alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

27. Podľa § 101 Obč. zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Obč. zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa § 54a Obč. zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Žaloba bola na Okresný súd Martin podaná 27.11.2019, preto podľa presvedčenia súdu bol nárok aj na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru premlčaný. Súd totiž premlčanie posudzoval v súlade s ust. § 103 Obč. zákonníka. Ako vyplynulo z upomienky a následného oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, úver bol zosplatnený pre nezaplatenie splátky zročnej v septembri 2016. Podľa výpisu z pôžičkovej karty Quatro splátky boli zročné do 20. dňa v mesiaci, teda žalovaná bola upozornená, že pokiaľ nezplatí splátku zročnú v septembri 2016, veriteľ pristúpi k zosplatneniu úveru v súlade s ust. 53 ods. 1 Obč. zákonníka. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru k 7.12.2016 je zrejmé, že žalovaná dlhovala už nielen splátku zročnú za september, ale aj za október a november 2016. Navyiac z údajov uvedených v upomienke je zrejmé, že žalovaná ku dňu spísania upomienky dňa 2.11.2016 dlhovala 150 €, čiže dlhovala splátku zročnú k 20.10., k 20.9. a k 20.8.2016. Keďže úver bol zosplatnený pre splátku zročnú k 20.9.2016, trojročná premlčacia doba začala pre zvyšok dlhu plynúť od 20.9.2016 a uplynula dňom 20.9.2019. Ak žaloba bola podaná 27.11.2019, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd preto žalobcovi nemohol priznať ani zvyšok úveru v tej sume, ktorú súd vyčíslil, teda v sume 138,93 € pre premlčanie tohto nároku vo vzťahu k žalovanej.

31. Súd preto žalobu žalobcu v tej časti, kde žalobca ponechal časť uplatneného nároku, teda v časti o zaplatenie sumy 2.736,07 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.736,07 € od 21.10.2019 do zaplatenia, zamietol v celom rozsahu a v časti, kde žalobca vo zvyšku pôvodne uplatneného nároku zobral žalobu späť, konanie zastavil v zmysle ust. § 142 ods. 2 C.s.p..

32. Súd navyiac uvádza, že sa nestotožnil s názorom strany žalovanej ohľadne nedostatku vecnej legitímácie novo-vstupivšieho žalobcu v priebehu konania a totiž obchodnej spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o.. Súd je toho presvedčenia, že N. Ú. C., B.K.. ako pôvodný veriteľ žalovanej zo zmluvy z roku 2014, postúpila v priebehu konania na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave svoju pohľadávku proti žalovanej platne. Podľa presvedčenia súdu totiž banka zvyšok úveru vo vzťahu k žalovanej riadne zosplatnila a žalovanú oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 7.12.2016, ktoré sa do jej poznávacej sféry dostalo najneskôr 22.12.2016, riadne vyzvala na zaplatenie sumy 1.792,71 €. Žalovaná zjavne nereagovala a bola v omeškaní s úhradou tejto sumy a jej príslušenstva až do postúpenia pohľadávky v priebehu konania, teda do 17.12.2019, keď k tomuto dňu N. Ú. C. postúpila svoju pohľadávku na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Podľa presvedčenia súdu boli tým splnené podmienky vyžadované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z.. Ak žalovaná totiž namietala nedostatok písomnej výzvy banky na úhradu dlhu, po ktorej by bola nepretržite najmenej 90 dní v omeškaní s úhradou tohto dlhu, tak súd za takúto výzvu považuje list nazvaný Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a omeškanie žalovanej trvalo takmer tri roky.

33. Súd sa nestotožnil s názorom, že zmluva medzi N., B.K.. a žalovanou nebola uzavretá platne. Ak by aj žalovaná nebola vyplnila v žiadosti sumu úverového rámca, vzhľadom na znenie formulára a obchodných podmienok vedela, že obsahom jej záväzku je splatiť úver spolu s úrokmi, a ak jej aj veriteľ vyplnený formulár po 11.2.2014 (keď ho podpíše) zaslal, žalovaná ho prijatím plnenia (vyčerpaním

úverového rámca) a následne splácaním podľa stanovených podmienok akceptovala konkludentne. Z toho by ale vyplývalo, že úverová zmluva nevznikla v písomnej forme, čo vyžaduje § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z.. Tento nedostatok podľa § 11 citovaného zákona spôsobuje opäť bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Základné náležitosti úverovej zmluvy (výška úveru, ktorý sa zaväzuje poskytnúť veriteľ, a záväzok dlžníka tento úver splatiť s úrokmi) tak, ako ich vyžaduje ust. § 497 Obch. zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.) dohodnuté boli, a zmluva vznikla by platne, aj keď nie v písomnej forme.

34. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, nakoľko žalobca jednak zaviniel zastavenie časti konania tým, že žalobu v časti zobral späť a v časti, kde uplatňoval zvyšok nároku, bol žalobca neúspešný. Preto súd úspešnej žalovanej proti neúspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.